

Megkérdeztük

Mire költene Ön az ország pénzéből?

A közmegehallgatás előtt kérdeztük meg a járóelöktől, hogy mire költénének a város pénzéből. Most arról érdeklődtünk, hogy az ország költségvetéséből mire szánnának pénzt a szarvasiak.

Holp Gábor egyetemi hallgató Biztos anyagi háttér megteremtésére ahhoz, hogy az egyetemisták részt vehessenek külföldi tanulmányutakon. Stabil ösztöndíjrendszer kialakítására, amely lehetővé tenné az egyetemi hallgatóknak, hogy egy-egy évet eltölthessenek külföldi egyetemeken. Olyan alap létrehozására, amelyből a felsőoktatási intézmények arra rászoruló hallgatóit lakhatási támogatásban lehet részesíteni, és az életvitel drágulását kompenzálni lehetne.

Tóth Ferenc turisztikai vállalkozó A gazdaság élénkítésére. Támogatnám az *agrárgazdaságnak* azt a részét, amely alapja lehetne a mezőgazdasági termelésnek. Az 50–100 hektáros gazdaságok erősítésére gondolok. Ösztönözném őket arra, hogy termékeiket helyben dolgozzák fel, és a feldolgozott terméket értékesítsék. Az agrártüntetések idején látható volt, hogy a nagygazdaságok erősek. Milliós gépeikkel vonultak fel, és ki is harcolták a támogatásukat.

Most a középüzemeket kell megerősíteni. Fejleszténém a *turizmust*. Támogatnám a turizmus szempontjából is elmaradott térségeket. Megteremteném ezeken a területeken a turizmus fejlesztéséhez szükséges infrastruktúrát. Fejleszténém az egészség- és ökoturizmust. Támogatnám azokat a törekvéseket, amely az egyes területek sajátosságaival, nevezetességeivel, gasztronómiai értékeivel tenné vonzóvá lakóhelyüket.

Támogatnám az elmaradott térségek *iparát*; elsősorban az innovációs tevékenységeket. Támogatnék minden olyan törekvést, amely munkahelyet létesít a hátrányos helyzetű területeken. Támogatnám a kis- és középvállalkozókat azzal, hogy csökkenteném a munkaerő alkalmazásának költségeit; a közüzemi díjakat; átalakítanám az adórendszert vállalkozásbarát adórendszerre. Ezek a költségek annyira megterhelik a vállalkozókat, hogy képtelenek eladható áron termelni. Így válhatnak eladhatóvá a termékeik.

Balla Ferenc oktatástechnikus A költségvetés elosztásánál nagyobb hangsúlyt fektetnék: a családtámogatásokra, mert a társadalom alapja a család és a társadalomnak csak a családokkal együtt van jövője; az oktatásra, hogy a gyerekeinknek ne kelljen 30-40 fős osztályokban tanulniuk és ne váljanak 11 évesen utazó diákká (mert így „többet” érnék); a munkahelyteremtésre, hogy az emberek könnyebben tudják eltartani a családjukat és, hogy ne kelljen minden reggel

úgy ébredniük, hogy van-e még munkahelyük; az egészségügyi ellátás fejlesztésére, hogy mindenki megkaphassa az emberhez méltó ellátást; a nyugdíjasok támogatására, hogy egy életen át tartó munka után gondtalanul élhessék idős éveiket; a vidékfejlesztésre, hogy a fiataloknak ne kelljen elköltözniük egy nagyvárosba a családjuktól távol, hogy elkezdhessék az életüket.

Bagyin Pál középiskolai tanár Meg kell gyógyítani a „beteg” egészségügyet. Legelőször rendezni kellene az egészségügyi dolgozók fizetését, azután lépésenként megoldani az égető gondokat. A nyugdíjasok helyzetét biztonságosabbá kell tenni. Olyan nyugdíjrendszert kialakítani, amely a nagyon alacsony nyugdíjakat rendezzi. A fiatalokat ösztönözni kellene a családalapításra és a gyermekvállalásra, mert aggasztók azok a statisztikák, amelyek kimutatták, hogy néhány évtized múlva annyira csökken a munkaképes korúak száma, hogy nem lesz elegendő a befizetett nyugdíjalap a nyugdíjak fedezetére. Fejleszteni kell az oktatáskultúrát. Az nem állapot, hogy a könyvtárak dolgozóinak számát csökkentik, a könyvvásárlásra nem jut pénz. Ugyanez vonatkozik az iskolákra is. Sokkal többet kell fordítani a kutatásfejlesztésre, mint amennyit eddig fordítottak.

Fazekas Béla hőközpont-kezelő Megszüntetném a pazarló állami költségvetést. Hatalmas összegeket vonnak ki a „politikacsinálók” az államháztartásból. Igazságosabb családtámogatási rendszert alkotnék. Eddig soha nem volt az. Az adókedvezmény megszüntetésével megint sokan járnak rosszabbul. Autópályákat építenék, de nem ilyen feltételekkel, mint most. Horvátországban, ahol hegyes-dombos vidéken keresztül vezetnek az autópályák, jóval kevesebbe kerül az építés, mint nálunk.

A hatalmas összegeket lenyúlják a fővállalkozók, akik aztán az alvállalkozók alvállalkozóival csináltatják meg az utakat. Életszínvonal-növelő intézkedésekre is fordítanék pénzt. Mindig megvezetik az embereket, hogy már csak egy-két évet kell szűkösködve kibírni, aztán jön a Kánaán. A mi családjunk semmivel sem él jobban, mint tíz évvel ezelőtt. Fejleszténém az egészségügyet, elsősorban úgy, hogy a betegségmegelőzésre fordítanék komoly összegeket. Az 50 éven felülieket általános és ingyenes szűrővizsgálatra kötelezném, ezzel sok bajt meg lehetne előzni.

Fejleszténém a gyógyintézményeket, korszerűbbé tenném az orvosi műszerparkot, hogy a betegeknek ne kelljen várni a különböző kezelésekre, műtétekre. Fejleszténém a közlekedést, elsősorban a vasutat. Korszerűbb kocsikat vásárolnék, hogy a személy-, és teherforgalom a közutakról a vasútra tevődjön át. A számítógép-vásárlást megkönnyítették. Ingyenessé kellene tenni az internet-hozzáférést, mert ez a jövő. Ne csak azok jussanak hozzá, akiknek magas a jövedelmük.

Györi Istvánné tanítónő Rendbe hozatnám a tönkrement utakat, és új utakat építenék. Új tömegközlekedési eszközöket vásárolnék: vasúti kocsikat autóbuszokat, villamosokat.

Villamosíttatnám a vasútvonalakat.

Erdőket telepítenék a megfelelő helyre.

Felújítatnám a lepusztult iskolaépületeket. Tataroztatnám a tantermeket.